GREGORIUS MAGNUS. PS. AMPHILOCHIUS ICONIENSIS
1. Hälfte 12. Jh. Seite 174r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

re ñ desistit. S; tunc se nequius dilatat. cũ pillũ dãnatũ ho
minẽ uenens inhui' se mundi glã aptius ostentat. Tunc ab
eius narib; uãstior fumus, pcedit. quia humana corda signo
ei' admirationib; ĩtra amplior instigatio pcuit. tunc eius
hãlitus ardere uehẽtius prunas facit. quia rẽpbo mtes quas
iã calentes amore glẽ tẽporalis inuenerit suggestionis suę
flatib; usq; adneqtiã exercendę crudelitatis incendit. Tẽ de
ore ei' flamma egredit. quia quicqd pse. quicqd ppdicato
res suos loquit. ignis ẽ qinfructuosa ligna ĉcremant. Igne
aũ trenę ĉcupiscentię ex mens tangit. quia nequaq; fieri
ptiosa metalla ĉcupiscunt. Qui g oris eius flamma nuult affi
ci. iuxta ueri doctoris sententiã nlignũ. fenũ. stipula. s; aurũ.
argentũ. ãptiosus lapis curet inueniri. quia tamẽ ignis sua
sionis illius amplius incendit. quamẽ se ei adĉsentiendũ mol
liorẽ quisq; pbuerit. S; quia nulla ratione ĉcedit. ut mens
inhac corruptibili carne posita nequaq; suasionis illi' ardo
re tangat. restat ut malignis flatib; adusta adorationis opẽ
sine cessatione ĉuertat. flammã quippe suggestionũ illius
extinguit eius unda lacrimarum. Expt lib sextus. xxxm

Incip. t. Septimus. xxxm

Quia ex hoc mundo
corpus gerimus. uniuersitatis tminũ exea quę nos
sumus parte pensem'. Cieius qppe qualis sit mundi finis
agnoscim'. si sollicite aspiciamus hoc qd demundo gestamus.
Etas enim ãna piuuenilis annos robustius uiget. insenili aũ tẽpo
re crebrescentib; morbis excoquit. ãdiutũ distendit utsub
sistat. moriendi uice cotidie defic pmonta uiuendi. Ita ãia
mundi tẽpus dũ uenientib; annis auget. crebrescentib; malis
afficit. et unde ãtis augmtũ pcipit. inde salutis dispendiũ
sentit. Tribulationes nanq; illi cũtẽporib; crescunt. ãeo detri
menta uite debilior tolerat. q quasi adutã, puerior durat.
Totis enim ẽtra illũ antiquus hostis uirib; solut. q quanuis

Quid sit qd etas
ãna piuuenilis
annos robustius
uiget.